

ב"ל (חיפה) 4202-01-10 - מאיר מונסטר נ' המוסד לביטוח לאומי

ב"ל (חיפה) 4202-01-10 - מאיר מונסטר נ' המוסד לביטוח לאומימחוזי עבודה חיפה

ב"ל (חיפה) 4202-01-10

מאיר מונסטר

ע"י ב"כ - עו"ד זקי דיאב

נגד

המוסד לביטוח לאומי

ע"י ב"כ - עו"ד רויטל בורשטיין

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

[27.01.2013]

כב' הסגנית נשיא איטה קציר

פסק דין

זוהי תביעה להכיר בפגיעה בגין חשיפה לחומרים מסוכנים כמחלת מקצוע ו/או תאונת עבודה על פי עקרון

המיקרוטראומה.

להלן עובדות המקרה:

1. תובע יליד 1/9/1948, עלה לארץ בשנת 1967.

2. התובע עבד בין השנים 1982 ועד 2004 במפעל כימי בשם "תעשיות אלקטרו כימיות (1952) בע"מ", הידוע גם

בשם "פרוטארום בע"מ" בעכו.

3. התובע עבד חמישה ימים בשבוע, כ-10 שעות ביום. בנוסף היה התובע בכוננות לקריאות נוספות מהעמעביד במשך

כל שעות השבוע והמעביד קרא לתובע לבצע עבודות בשבתות, בחגים ובשעות הלילה המאוחרות.

4. במשך כל שנות עבודתו במפעל הועסק התובע כמחסנאי טכני ראשי וכמלגזן יחיד במחסן הכללי. עיקר עבודתו של

התובע היתה באספקת חומרי גלם כימיים למתקני הייצור.

5. במחסן עליו היה אחראי התובע היו מתקבלים חומרי גלם, שהיה צורך לאחסנם, ובהמשך להעבירם במנות

למתקנים השונים ויחידות הייצור לפי הדרישות, כאשר החומרים הגיעו בחביות סגורות ולעיתים באריזות קרטונים או

שקים.

6. חומרי הגלם המדוברים שהגיעו למחסן היו:

EDC - שהגיע כנוזל בחביות סגורות

פר אוקסידים - שהגיע כאבקות בחביות או במיכלים קטנים יותר

אמוניום פר סולפט - נוזל שהגיע בחביות

סודיום ניטרט - נוזל שהגיע בחביות

קסילן - נוזל שהגיע בחביות

מטוסל (חומר גלם ליצור PVC)

כספית - נוזל בבקבוקי זכוכית של 40 ק"ג

סודה קאוסטיק - נוזל בחביות.

התובע ויתר העובדים במחסן היו במגע מתמיד עם החומרים השונים שהגיעו למחסן כחומרי גלם, ובין היתר התבקשו על ידי המעביד להוציא מהחביות והמיכלים השונים דגימות לצורך העברתם למעבדה של המפעל, כאשר העבודה בוצעה באופן ידני עם כפפות גומי.

7. צוות העובדים במחסן כלל 4 מחסנאים, שהתובע היה אחראי עליהם, והוא כמלגזן יחיד היה משנע את חומרי הגלם הנזכרים לעיל למתחם מתקני הייצור השונים במפעל בעזרת המלגזה וזאת עד לפתח המתקנים השונים, שהיו מתקנים פתוחים כגון מתקן האלקטרוליזה VCM, מתקני ייצור ה-PVC ואחרים.

לאחר השינוע, בעת פריקת חומרי הגלם, היה חשוף התובע לאדים וגזים שנפלטו מהמתקנים הפתוחים הללו.

כמו כן, היו חשיפות לחומרים בזמן הטיפול בפירוק החביות והאריזות במחסן שהגיעו במכולות גדולות.

8. התובע נחשף לחומרים הבאים במהלך עבודותיו וזאת דרך הנשימה ברמות חשיפה לא ידועות ולפרקי זמן לא ידועים:

כספית (Hg)

VCM, (1C3H2C)

(EDC' (C12H2C

הקסה

כלור

בנזין

ממיסים פחמימניים ארומטיים

מפ"א (בנזן, טולואן (C7H8); קסילן (C8H10); סטירן)

פחמימנים מוכלרים (הלוגניים) - מפ"ה (טרי-כלור אתילן (C2HCl3) - (C1CH=CC12) - פר כלור אתילן

(C2C14) - (C12C=CC12), אתילן (C2H4) טריכלורו אתאן)

חומרים כימיים נוספים כגון: כלור (12C), סודה קאוסטית (NaOH), בסיס האשלגן (KOH), מימן (2H), חומצה גופריתית (4SO₂H), חומצת מלח (1HC), סודיום היפוכלוריד (1W₂O), סודיום סולפיד (25Na), סודיום מטא-ביסולפיד, וגופרית (S).

9. מאז שנת 2005 התובע אינו עובד בחשיפה לחומרים כימיים.

10. יש לציין כי התובע סובל מעודף משקל ומשקלו כיום כ-150 ק"ג.

מימיו מומחה רפואי:

11. מטעם בית הדין מונתה, כיועצת מומחית רפואית, ד"ר שיינר עינת, אשר מסרה חוות דעת מומחה לבית הדין

בתאריך 11/12/12. בחוות דעתה קבעה המומחית כדלקמן:

"... נכון לשנת 2009 סבל מהמחלות הבאות: השמנת יתר חולנית, יתר לחץ דם המלווה בסיבוכים -רטינופטיה

ונפרופטיה, הפרעה במאזן השומנים בדם - רמה מוגברת של טריגליצרידים (TG) בדם ורמה גבולית נמוכה של

HDL(הכולסטרול ה"טוב"), רמת סוכר גבולית, רמת חומצה אורית גבוהה בדם ומחלת גאוסט, אבנים בכליות,

פסוריאזיס, SPONDYLOLYSIS LUMBAR, פטרת ציפורנים, בצקות של הקרסוליים והרגליים

(ELEPHANTIASIS,LYMPHEDEMA), אין אונות.

כל המחלות הנ"ל קשורות בקשר סטטיסטי ברור וחזק עם השמנת יתר. בבחינת החומרים עימם בא במגע במסגרת

עבודתו, לא מצאתי קשר סיבתי בין חשיפה להם לבין מחלותיו. איני מסכימה עם טענתו של ד"ר גושן בחוות דעתו

מ-22/11/11 כי השמנת היתר הקיצונית הינה רק תוצר לוואי ולא הגורם למחלותיו. קיים בתיק הרפואי תיעוד על כך

שסבל מהשמנת יתר כבר בשנת 1984, כשנתיים בלבד לאחר תחילת עבודתו. כמו כן, לא מצאתי כל ביסוס לטענתו

של ד"ר גושן כי חלה ירידה בכושר התנועה כתוצאה מהפגיעה הכלייתית וההחמרה בגורמי התחלואה האחרים כמו

הפסוריאזיס והם אלו אשר הביאו להאצת ההשמנה הקיצונית. הסבירות לכך שהגפיעה הכלייתית ברמה הקיימת

בתובע תגרום לירידה בכושר התנועה היא נמוכה. [הפגיעה הכלייתית התבטאה באובדן חלבון בשתן ברמה הנמוכה

מ-1 גר' ליממה (25/5/08 -369mg/24hr) ותפקודי כליה תקינים (אוריאה וקריאטינין בדם) ובנוכחות אבנים

בכליה ללא הידרונפרוזיס]. לא מצאתי בתיק הרפואי עדות לכך שמחלת הפסוריאזיס אצל התובע גרמה לארטריטיס

ואיני סבורה שניתן לתלות בה את הסיבה לירידה בכושר התנועה. הגורמים שהובילו לירידה בכושר התנועה היו לדעתי

ההשמנה עצמה והתחלואה הנובעת ממנה - בצקות בקרסוליים והרגליים על רק לימפאדמה, התקפי גאוסט וכאבי גב

על רקע ספונדילוליזיס והיפרלורדוזיס משני להשמנה.

הקביעה של ד"ר גושן כי היתה חשיפה מסיבית לכספית ולעופרת אינה מתיישבת עם העובדות המוסכמות. אין בתיאור

העובדות אזכור של עופרת כאחד החומרים שאליהם נחשף העובד. בנוסף, מתוך פירוט תהליכי העבודה של התובע

לא התרשמתי שחשיפתו לכספית היתה מסיבית.

האמירה של ד"ר גושן וד"ר טל כי מחלותיו של התובע יכולות לגרום "לבעיות נאורולוגיות, פגיעות מוחיות, גידולים סרטניים כמפורט בחוות הדעת הכללית, בעיות במערכת העיכול, השתן והרבייה והפרעות בניידות ובתפקוד היומיומי..." היא כללית ואינה מתייחסת עניינית למחלותיו של התובע (אינו סובל מפגיעה מוחית, אינו סובל מגידולים סרטניים הקשורים לחומרים עימם עבד וכו'). כמו כן, אמירתם בסעיף ה"דיון ומסקנות" כי "במשך השנים האלה היה חשוף לחומרים מסוכנים כמתואר דלעיל ואשר לפי הספרות הרפואית קיים קשר סיבתי מוכח בין חשיפה לחומרים אלה לבין התופעות והמחלות מהן סובל"; אף היא כללית וככל הידוע לי אינה נתמכת או מבוססת על נתונים מדעיים. לסיכום, אני סבורה כי לא קיים קשר סיבתי בין תנאי עבודתו של התובע במפעל תעשיות אלקטרו כימיות בע"מ (פרוטארום בעכו), לבין מחלותיו.

1. סיכום:

להלן התייחסותי למקרה תוך מענה על השאלות שהוצגו בפני:

א. השמנת יתר חולנית, יתר לחץ דם המלווה בסיבוכים - רטינופטיה ונפרופטיה, הפרעה במאזן השומנים בדם - רמה מוגברת של טריגליצרידים (TG) בדם ורמה גבולית - נמוכה של HDL (הכולסטרול ה"טוב"), רמת סוכר גבולית, רמת חומצה אורית גבוהה בדם ומחלת גאוסט, אבנים בכליות, פססוריאזיס, SPONDYLOLYSIS LUMBAR, פטרת ציפורנים, בצקות של הקרסוליים והרגליים (ELEPHANTIASIS, LYMPHEDEMA), אין אונות.

מחלות נוספות המתועדות בתיק הרפואי לאחר 2009 - חסר שינה, חסר ויטמין D, חסר ויטמין B12, BCC. ירידת שמיעה עצבית ותחושתית וטנטון, הוכרו במוסד לביטוח לאומי כמחלות מקצוע כתוצאה מחשיפה לרעש מזיק ולכן אינן לדין בחוות הדעת הנוכחית.

ב. ...

ג. ...

ד. המצב הקיים הוא כתוצאה של תהליך תחלואתי ממושך.

ה. תנאי עבודתו של התובע השפיעו הרבה פחות, אם בכלל, מאשר נתוניו האישיים על מחלותיו..."

12. ב"כ התובע הגיש הבוקר בקשה בכתב לדחות את התביעה וגם התובע חזר על בקשתו הנ"ל בבית הדין היום. ב"כ הנתבע הסכימה לדחות את התביעה ללא צו להוצאות.

13. לאור האמור לעיל, אני קובעת כי התובע סובל ממגוון גדול של מחלות הקשורות להשמנת היתר הקיצונית שלו. מדובר בתהליך תחלואתי בלבד שאין לו כל קשר סיבתי לתנאי עבודתו בחשיפה לחומרים מסוכנים. על כן, התביעה נדחית בזאת.

14. אין צו להוצאות.

ניתן היום, ט"ז שבט תשע"ג, (27 ינואר 2013), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.